

Sygn. akt III Ca 101/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Sędzia SR (del.) Roman Troll

Protokolant Wioletta Matysiok

po rozpoznaniu w dniu 22 maja 2014 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa T. S.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 19 września 2013 r., sygn. akt I C 466/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 300 zł (trzysta złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu odwoławczym.**

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk

Sygn. akt III Ca 101/14

UZASADNIENIE

Powód T. S. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 5.640,60zł

z ustawowymi odsetkami od dnia 13 01 2012r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że w dniu 11 12 2011r. miał miejsce wypadek drogowy, w którym został uszkodzony samochód (...) stanowiący własność A. C. i A. M.. Sprawca wypadku był ubezpieczony w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, który uznał swą odpowiedzialność za szkody powstałe w następstwie wypadku i z tego tytułu wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie w wysokości 2.830,15zł. Umową przelewu właściciele uszkodzonego samochodu dokonali na jego rzecz cesji wierzytelności. Na dochodzoną pozwem kwotę składają się: odszkodowanie za naprawę samochodu, koszt wypożyczenia samochodu zastępczego, opłata parkingowa, koszt wykonania kosztorysu.

Pozwana (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Zarzuciła, że w pełni zrekompensowała powodowi szkodę, uwzględniając koszty naprawy pojazdu w warunkach warsztatu naprawczego na średnim poziomie przy zastosowaniu części alternatywnych oraz uwzględniając wartość zużycia części podlegających wymianie i stopień zużycia materiału lakierniczego. Przyczyny uwzględnienia w części roszczenia dotyczącego wynajmu pojazdu zastępczego przedstawiła powodowi skierowanym do niego pismem.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w wyroku z dnia 19 09 2013r. zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 3.807,70 zł z ustawowymi odsetkami

od dnia 13 01 2012r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałym zakresie

i orzekł o kosztach procesu.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia, stwierdził, iż poza sporem była kwestia odpowiedzialności pozwanej za szkody powstałe w następstwie przedmiotowego wypadku drogowego i zagadnieniem spornym pomiędzy stronami pozostawała tylko wysokość odszkodowania. Nie dopatrywał się podstaw do kwestionowania wiarygodności informacji zawartych w opinii biegłego sądowego i przyjął,

że szkoda jest równoważna: kosztom naprawy samochodu (6.121,45 zł), najmu pojazdu zastępczego (1.549,80 zł) oraz kosztom parkowania (98,40 zł). Biegły ten słusznie przyjął wyliczenie naprawy z uwzględnieniem części oryginalnych; Następnie uwzględnił wypłacone przez pozwaną odszkodowanie i uznał powództwo za uzasadnione do kwoty 3.807,70zł.

O odsetkach za opóźnienie się w pozwanej w zapłacie zasądzanego odszkodowania orzekł na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 05 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. z 2013, poz. 392), a o kosztach procesu na podstawie art. 100 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c., stosunkowo je rozdzielając, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Orzeczenie zaskarżył powód T. S. w części oddalającej powództwo w kwocie 1.832,90 zł, który wnosił o zmianę wyroku i zasądzenie na jego rzecz od pozwanej łącznie 5.640,60 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 13 01 2012r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy

do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji. Zarzucił, że przy ferowaniu wyroku naruszono przepisy postępowania tj. art. 328 § 1 i 2 k.p.c. poprzez niesporządzenie uzasadnienia wyroku. W uzasadnieniu apelacji podnosił, że doręczono mu uzasadnienie orzeczenia wydanego w innej sprawie, przez co nie może odnieść się merytorycznie do zasadności zaskarżonego wyroku.

Po wniesieniu apelacji doręczono pełnomocnikowi powoda uzasadnienie zaskarżonego wyroku oraz pouczone go, że w terminie do 14 dni od dnia doręczenia uzasadnienia może on uzupełnić apelację o dalsze zarzuty (k. 140).

Powód T. S. podtrzymał apelację w całości oraz podnosił,

że po otrzymaniu „pierwszej wersji wyroku” został zmuszony do podjęcia kroków prawnych i wydatków związanych z zaskarżeniem tegoż orzeczenia oraz że jego stanowisko w dacie sporządzenia apelacji było w pełni słuszne i uzasadnione (k. 143).

W odpowiedzi na apelację pozwana (...) **Spółka Akcyjna w W.** wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w łączących pozwaną ze sprawcą wypadku drogowego umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów

mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów oraz w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę.

Ustalenia składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia

nie były kwestionowane w apelacji, w znacznej części dotyczą okoliczności bez-spornych pomiędzy stronami albo mają podstawę w zebranych w sprawie wiarygodnym materiale dowodowym.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego

w swym zasadniczym zarysie jest także prawidłowa.

Odpowiedzialność pozwanej za skutki przedmiotowego wypadku drogowego nie była negowana w toku postępowania.

Ma ona źródło w regulacji 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c.

i postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów zawartej przez pozwaną ze sprawcą wypadków drogowego oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c. uprawniającej powoda do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Na zasadach ogólnych rodzi ona po stronie pozwanej obowiązek zapłaty poszkodowanym w przedmiotowych wypadkach drogowych odszkodowań za wynikłe w ich następstwie szkody.

Ich zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c. zgodnie z którą pozwana jest zobowiązana do zrekompensowania im szkód (w rozumieniu art. 361 § 2 k.c.), będących normalnym następstwem zdarzeń, z których one wynikły.

Stosownie do regulacji art. 363 § 1 zd. 1 k.c. przy jej naprawie priorytet ma restytucja naturalna i dla ustalenia wysokości odszkodowania nie ma znaczenia czy naprawa samochodu została rzeczywiście wykonana, ani też jaki był jej rzeczywisty koszt (rzeczą poszkodowanego jest w jaki sposób wykorzysta on przyznane mu odszkodowanie, które może np. zużyć na inne cele).

Zgodnie z kompensacyjnym charakterem roszczeń odszkodowawczych restytucja naturalna ma doprowadzić do przywrócenia stanu technicznego i estetycznego samochodu sprzed wypadku, to zaś nastąpi tylko wtedy, gdy naprawa samochodu zostanie przeprowadzona przy zastosowaniu części oryginalnych (nie wykażano w toku postępowania, że w samochodzie poszkodowanych były zamontowane części nieoryginalne ani że istniała możliwość nabycia i zamontowania w tym samochodzie części pochodzących z innych samochodów tej samej marki, typu

i o podobnym stopniu zużycia).

Przyjęte przez biegłego stawki roboczogodzin mieszczą się w stawkach roboczogodzin stosowanych w warsztatach rzemieślniczych na terenie (...)

i są niższe od stawek obowiązujących w (...), w konsekwencji czego wysokość szkody i co za tym idzie również wysokość należnego poszkodowanym odszkodowania nie została przez Sąd Rejonowy zawyżona.

Jak słusznie uznał Sąd Rejonowy obejmują one również koszty wynajęcia samochodu zastępczego oraz koszty parkowania i dotyczącą tego zagadnienia ocenę prawną Sąd odwoławczy podziela.

Należy je zatem uznać za normalne następstwa uszkodzenia samochodu poszkodowanych w wypadkach drogowych, stąd też mieszczą się one we wskazanych powyżej granicach.

W następstwie zawartej z poszkodowanymi umowy powód wstąpił w całość praw przynależnych poszkodowanym względem pozwanej, co w połączeniu z po-wyższym rodzi po jego stronie skuteczne względem niej roszczenia o zapłatę odszkodowania za uszczerbek powstały w majątku poszkodowanych w wyniku wypadku drogowego.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego nie została formalnie zakwestionowana przez skarżącego (zarówno w apelacji jak

i w piśmie z 25 11 2013r. nie podniósł on żadnych zarzutów dotyczących merytorycznej zasadności zaskarżonego wyroku).

Znalazła ona prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku

i apelacja jest bezzasadna.

Reasumując zaskarżony wyrok odpowiada prawu i dlatego apelację powoda jako bezzasadną oddalono w oparciu o przepis art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 i 3 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 1 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 09 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. nr 163, poz. 1348, z późniejszymi zmianami), biorąc pod uwagę, iż powód uległ w całości w postępowaniu odwoławczym i dlatego powinien zwrócić pozwanej poniesione przez nią w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSR (del.) Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Gabriela Sobczyk